

számnevet már nehezen tanulja s negyedfél éves korában is csak egytől négyig érti a számokat. A névelőt is csak későn kezdte használni; először a 23. hónapban jegyeztem fel, de még ekkor sem használta következetesen. A kötőszók használata egyidejű az összetett mondatok használatával.

Most már megfelellhetünk arra a kérdésre, hogy hogyan tanulja meg a gyermek anyanyelvét. Midőn testi szervezete eléggé fejlett, hogy a hallott hangokat úgy fogja fel, mint bizonyos fogalmak jeleit, folytonosan megfigyeli és utánozni akarja a felnőttek beszédét. Utánzása kezdetben tökéletlen, mert nem tudja pontosan képezni az egyes hangokat, nem ismeri a szavak jelentését és összefüzésük módját. Az utánzás mellett nagyon segíti a nyelv megtanulásában élénk fantáziája, melyet az analogia törvénye vezérel. Az egyes megfigyelt esetek általánosítása azonban ismét újabb tért nyit a tévedéseknek; olyan jelentésben használ egyes szavakat vagy ragokat, melyet a felnőttek nyelve nem ismer, vagy olyan alakot ad egyik vagy másik szónak, a mely nem egyezik a szokásos nyelvhasználattal. A tökéletlen utánzáson a halló és beszélő szervek finomodása és folyton fejlődő fegyelmezettsége segít, az analogia okozta tévedéseket pedig a felnőttek beszédének folytonos megfigyelése és utánzása szünteti meg. Természetes azonban, hogy ez az utánzás sohasem lehet tökéletes és az egyes hangok képzésében, a szavak jelentésének felfogásában és a nyelv szerkezetének használatában mindig marad annyi különbség a felnőttek és a gyermek nyelve között, a mi nem gátolja ugyan a kölcsönös megértést, de utat nyit a nyelv észrevétlen, lassú változásának.

BALASSA JÓZSEF.

Olasz szavainkhoz. *Bitó-fa*, 1. ,azon czölöp, melyhez a mészárosok a vágómarhát kötik; Baranyában így nevezik a határfát, határjelölő oszlopot is' CzF. 2. pellengér: ol. *bitta* «stück holz, pfahl; wohl vom altn. *biti* querbalken, engl. *bit*; vgl. in den Erfurter glossen: *bitus* lignum, quo vinciti flagellantur» Diez. A *bitus*-ból azt következtethetjük, hogy az olaszban **bitto* alakja is lehetett.

Boklyó, bokolyó, bakló rojt, bojt: ol. *boccolo* (*bocciolo, bozzolo*) knopf, knospe; l. Nyr. XVII. 219.

SIMONYI ZSIGMOND.